

را در مناسک فرق دیگر ایجاد بکنند. آیا این واقعا اتفاق خواهد افتاد؟ چون ما در ایام محرم در کابل شاهد بودیم بعضی از نشان‌های مربوط به اهل بیت و ابا عبدالله الحسین (ع) پاره یا کنده یا جمع‌آوری شده بود و این نگرانی را در دل مثلاً شیعیان ایجاد کرد. آیا واقعا ممکن است دولت سرپرست محدود بکند؟

خیر. ما سالیان سال و از چندین سال و ۱۰۰ سال که افغانستان ساخته شده، اهل تسنن هم داشتیم، اهل تشیع هم داشتیم، ایام هم داشتیم، مناسک هم داشتیم، مناسبات مشترک هم داشتیم. چیزی که در اینجا رخ داده است، احتیاط حد اعظمی بود که رهبری دستور داد که تمام مراسم عاشورا انجام شود ولی کجا؟ در جایی که نیروهای امنیتی بتوانند امنیت‌شان را تأمین بکنند. ما اطلاعات بسیار دقیقی داشتیم که پدیده داعش آمادگی داشت که انفجارات بسیار بزرگی را انجام بدهد. یک عملیات ما در سخی بود، بسیار مواد انفجاری پیدا کردیم. اگر خدای نکرده در زیارتگاه سخی برایشان فرصت پیدا می‌شد، صدها تن را تلف می‌کردند. خطرات باعث شد بگوییم در زیارتگاه‌ها، مساجد و تکیه‌خانه‌ها بمانند و در خیابان‌ها بیرون نشوند که خدای نخواست از کنترل نیروهای امنیتی خارج نشوند. از آن خاطر بود که حوادث ناگواری رخ ندهد. ما خدای نخواست با کسی محدودیتی نداریم، زندگی مسالمت‌آمیز خوشی را باهم داریم، همه برادر هستیم.

آیا از افکار عمومی هم اطلاعی دارید که چقدر با امریکایی‌ها دشمن‌اند؟ شاید از نوع حکومت جمهوری رضایت داشتند؛ شما تخمینی از این رضایت یا عدم رضایت دارید؟

بله. تخمین داریم. ما خودمان در متن مردم هستیم. با مردم دید و بازدید داریم. اکثریت مطلق مردم افغانستان علیه اشغالگران و امریکا بودند و هستند. یکی از علل موفقیت مبارزه ما این بود که مردم علیه اشغالگران بودند. تعداد بسیار اندکی با همان حالتی که بودند، بدون اینکه در نظر بگیرند استقلال چیست، منافع کشور چیست، کفر و اسلام چیست، خوش بودند. این‌ها تعدادشان بسیار اندک بود و در هر ملتی شاید این افراد باشند ولی کلیت و اکثریت ملت افغانستان مخالف امریکایی‌ها هستند و آنها را نمی‌خواهند.

سال گذشته در همین ایام بود که موقع خروج امریکایی‌ها، آن اتفاقات در میدان هوایی کابل افتاد و نمایی بسیار زشت از افغانستان به جهان مخابره شد. آن تصاویر را چطور می‌شود توجیه کرد جناب مجاهد، آیا واقعا مردم دنبال این بودند تا از هواپیما آویزان بشوند و تا کانادا پرواز بکنند؟

متأسفانه امریکایی‌ها تا همان روز آخر گزند خود را در افغانستان ادامه دادند. امریکایی‌ها پیروان خود را خواستند و اعلام کردند که ما در اختیار هرکس که به اروپا و امریکا می‌رود، طیاره می‌گذاریم و شما می‌دانید که رفتن به غرب یکی از علایق یک جهان‌سومی است که وضعیت اقتصادی درستی ندارد. دسته دوم افرادی بودند که ظلم‌های زیادی کرده بودند و گروه‌هایی به نام صفرا و صفرا و صفره زیر نظر CIA امریکا بودند. حتی جنایت‌هایی می‌کردند که امریکایی‌ها انجام نداده بودند. آنها با وجود اینکه ما عفو عمومی اعلام کردیم، خود را در خطر می‌دیدند. تعدادی از آنها هم فرار کردند. آن حالتی که پیش آمد کسانی بودند که تمایل داشتند امریکا بروند و یا فریب خورده بودند یا افراد خودشان بودند ولی مردم عام چنین کاری را نکرده بودند.